

■ Небайдужі серця

«Я вам щиро дякую за вашу доброту...»

ПО БЕЗПЛАТНИЙ ХЛІБ ПРИХОДЯТЬ І КОЛИШНЯ ВЧИТЕЛЬКА, І МАТИ УЧАСНИКА АТО...

Майже рік подружжя з Луцька Наталія і Андрій Шафети купляють за свої гроші буханці і роздають їх близько 60 малоїмущим землякам. Розповідь про них — у «Редакційному щоденнику» на **с.8**»

■ Знай наших!

Переможець акції «Герої нашого часу» газети «Волинь-нова» став кращим серед паролімпійців усього світу!

Заслужений майстер спорту України зі спортивних танців на візках серед людей з ураженнями опорно-рухового апарату Іван Сівак (**на фото**) виборов першість у номінації «Спортсмен місяця»

Історія про це — на с.3»

■ Місцеве самоврядування

Депутат-священик Володимир Кметь: «Треба трудитися більше над тим, щоб молодь не покидала Україну»

Читайте с.4»

■ З роси і води!

Будьте крепкі, воїне Урагане!

Посвята на 55-річчя коханому чоловікові, люблячому татові і дідусеві, захиснику Батьківщини із села Скригове Горохівського району

Михайлу Васильовичу ХАРКІВУ

Осінь тихо бродить по Волині,
Лист багрянний пригортає до грудей.
Ще один громадянин на Україні
Відзначає славний ювілей!
Непомітно пропливло дитинство,
Юності опав рожевий цвіт...
Він у Луцьку, а дружина у Франківську
На світлинах залишили слід.
Діти і онуки підрастають —
Татова опора, радості зоря.

Донька вечорами вишивав
Й нитками мережить почуття.
Тато вже не вчитель, він — військовий,
Кожен день іде в смертельний бій,
Щоб нащадки наші мали волю,
Щоби знали край славетний свій.
Побратимам впевнено підставить
Дуже, хоч і втомлене плече.
Знають: Ураган в бою не зрадить,
Ворог з поля битви утече.

Уже після першого бою шкільному вчителю музики Михайлу Харківу побратими змінили псевдо Баян на Ураган.

У капличці свічка пломеніс,
Відблиск на іконах мерехтить,
Що дружина вишила в надії
На повернення з воєнних лихоліть.

Знову разом — за столом — родина
Й татко — наш дідусь і захисник —
Твердо потискає руку зятю й сину,
Тільки сум в очах не зник.
Це нічого, ми любові вогник
Відамо з палаючих сердець,
Бо одна родина, думка, поклик
Біль і горе знищать нанівець.
Зустрічай ще осеней чимало
На добро усім твори діла.
Ангел-охоронець хай ласкаво
Направляє помисли й слова!
Мир і спокій хай панують в домі
І молитва в серці хай живе,
А святе і вічне Боже слово
Супроводжує життя Твоє!

З великою любов'ю
дружина Євгенія, син Віталій,
дочка Ольга, невістка Марія, зять
Михайло, онуки Михайлик,
Олег і Богданчик.

Погляд

Сергій ХОМІНСЬКИЙ,
доцент кафедри соціальних комунікацій
Східноєвропейського національного
університету імені Лесі Українки

ЗІЗЯКОВИЧ

Настав час робити ремонт. Через знайомих напипали хорошого майстра. Кажуть, що працює чоловік на совість – і зайвого «не дере». З усіх контактів – номер мобільного та ім'я – Володимир.

Телефоную. Домовляємося, що підійде й оцінить «фронт робіт» «наживо»

У визначений час зустрічаю майстра – чоловіка років 60 – біля будинку.
— Добрий день! Сергій, – кажу я, простягаючи руку.
— Добрий день! Володя, – відказує той і тисне мою долоню.

— А як вас по батькові, пане Володимире? – цікавлюся, розуміючи, що з огляду на різницю у віці називати нового знайомого лише на ім'я мені буде не надто зручно.
— Е-е-е! Ти такого точно не чув – та й натерпівся я за свого життя через те по батькові... Називай мене просто Володею.

Діватися нікуди – піднімаємося у квартиру, все оглядаємо. Визначаємося з цінами, термінами, якими-сь деталями. Проте журналістська – та й просто людська – цікавість зрештою бере гору:

— Пане Володимире, то як вас таки по батькові? Після кількесекундної паузи чоловік зітхає і каже:
— Зізякович...
— То це вашого тата як звали? – такого по батькові мені справді чути не доводилося.

— Зізя... Та добре вже – розкажу тобі цю історію. І повідав мені Володимир Зізякович таємницю свого по батькові. Коли ще тільки народився його тато, дід (який, звісно, дідом тоді ще не був) покляк на вечерю священика – випити за здоров'я сина й визначитися з ім'ям для нього. На столі плящина горілки, якась закуска. Поруч мати колише немовля. Налили по першій, закусили.
— Хай Іваном буде! – впевнено промовив священик.

— Отче, так у нас уже є син Іван... – розгублено відповів батько.
Випивають по другій. Закушують.

— Значить, хай Миколою буде! – заввиграшки знайшов вихід отець.
— Так у нас уже й Микола є... – відповідає чоловік.

Після третьої, здається, була пропозиція назвати Василем, після четвертої – Петром, після п'ятої – Григорієм... І як на зло, усі ці імена виявилися вже «задіяними» – сім'я була великою. До того ж – багату саме на хлопців.

Тим часом у пляшці заледве лишилося на денці. Мати мало не плаче, пригортаючи до грудей найменшого – і досі не названого – сина. А батько – вже трохи непевною рукою – ділить по останній.

Священик випиває. Трохи сумно дивиться на вже порожню посудину. Потім гикає і піднімається йти.
— Отче, а як же ж сина назвати?! – питається господар, ще пам'ятаючи причину застілля.
— Зізя, – відповідає (а може, ще раз гикає?) священик і таки виходить з хати, не давши опам'ятатися приголомшеним батькам.

За якийсь час чоловік пішов виписувати метрику на сина, де й заявив спантеличеному писарю, що священик назвав малого Зізею. Той, трохи подумавши, порадив додати до імені букву «к» – для солідності.

Так батько пана Володимира став Зізяком. А його діти – Зізяковичами.

До речі, майстер з Володимира Зізяковича справді хороший. Робить чоловік на совість – і зайвого «не дере». ■

Доброго дня вам, люди!

Фото Олександра ДУРМАНЕНКА.

ВІКНО РУБРИКИ: лісоруби-бобри працюють і вдень і вночі

Коли мої колеги прямували у відрядження на Рівненщину, дорога була звична і без перепоно. А через дві години, повертаючись назад, мусили об'їжджати свіжозвалене дерево, яке частково перегородило шлях, хоч вітру точно того дня не було.

«Стихійним лихом» стали бобри, які також старанно працювали, доки журналісти шукали матеріал для газети. А сталася ця пригода біля села Воронки Володимирецького району. Втім, позувати для світлина не побажали, тому наш фотокореспондент зафіксував лиш ну дуже свіжі сліди їхньої роботи, спростувавши тим самим, що сутінки і ніч для цих гризунів – найактивніший час.

До речі, одна боброва сімейка (а діти разом із батьками мешкають понад два роки) на зиму заготовляє близько 70 кубометрів деревини. Своє житло ці тварини розташовують так, що «хатина» розміщена біля води, а вхід у неї – обов'язково під водою. Основний раціон харчування цих симпатичних ссавців – трав'янисті рослини, а не риба, як це іноді можна побачити у дитячих мультіках.

МИТТЄВІСТЬ ЖИТТЯ: «яка мова, така й розмова...»

До тролейбуса маршруту № 15 зайшов гурточок літніх гарно вбраних пань, які щось жваво обговорювали. Мова була російська, але якась вишуканіша, не така, якою іноді спілкуються земляки.

— А наши пенсионные удостоверения у вас, наверное, недействительны? – запитала одна у кондуктора, симпатичного чоловіка. Той, сприйнявши спочатку жінок за киянок, відповів, що дійсні, і вже збирався був повертати передані гроші. Та за мить з'ясувалося, що пасажирки – із Білорусі. Попросивши вибачення за непорозуміння, кондуктор наче із жалем пояснив, що такі ж не дійсні... Вловивши цю нотку в його голосі, хтось із пасажирів пожартував, що «гарних сусідок» міг би провезти й безкоштовно, на що той відповів, що не проти б, але контролер на наступній зупинці може його не зрозуміти.

— А такі ж гарні жіночки, – підхопив інший чоловік, – от тільки коли б вони білоруською гутарили, то я б і сам за їхній проїзд заплатив, а так – яка мова, така й розмова...

У тролейбусі запанувала тиша. А мені подумалося, що нарешті, здається, до мовного питання у нас не залишилося байдужих.

ЗУСТРІЧІ: завдяки Валі Михальській нас накрила

«хуртовина хризантем»

А все тому, що талановиту художницю із села Хворостів, що в Любомльському районі, до себе в гості запросили вихованці та вихователь одного із найбільших у Луцьку ДНЗ № 5 «Пізнайко», який очолює Ніна Григорівна Матвіюк. Їм дуже сподобалися ілюстрації Валентини Михайлівни до дитячої книжки «Що забула борсучиха?». Однак через стан здоров'я художниця не змогла приїхати, зате написала теплого листа, якого завершила такими словами: «Найкращі мої побажання дівчаткам і хлопчикам зростати в любові, радості, вірі, бути відданими українцями. А всім вихователям, мамам, татам – невичерпної енергії, терпіння, здоров'я і вічної любові». І порадила запросити на зустріч автора книжки й цих рядків, «бо це той рідкісний випадок, коли письменник може багато розповісти про художника, його життя і творчість».

Шкода, що Валя Михальська не побачила того феєрверку дитячих талантів, прецькавого, барвистого дійства, яке малюки разом із вихователями створили, перегорнувши сторінки книжки й переповнивши її сюжет в особах. Але вони пообіцяли відповісти на її лист, доповнивши його фотографіями. Нам же дісталися розкішні букети розмаїтих хризантем. Їх було так багато, що вистачило аж на п'ять редакційних кабінетів!

Сонце сьогодні зійшло о 7.33, зайдє о 16.34. День триває 9 годин 1 хвилину. Місяць у Діві, Терезах (1.27). 25/26 дні Місяця. Остання чверть 10 листопада.

ІМЕННИКИ:

14 — Кузьма, Дем'ян, Іван, Юлія, Яків, Сергій, Кіра, Денис, Прокіп, Федір, Сава, Давид, Хома.

15 — Маркіян, Домініка, Василь.

МУДРІСТЬ: варто придивитися...

«Поряд із велетенською брамою завжди є маленька хвіртка».

Владислав ГЖЕГОРЧИК,
сучасний польський
письменник, афорист.

ЗАСТЕРІГАЄМО:

магнітні бурі у другій половині листопада

Вони очікуються у такі дні й години: **сьогодні** (16.00—18.00; 20.00—23.99), **17** (09.00—11.00), **19** (13.00—17.00). Геомагнітні коливання можливі також **20, 23, 24 і 29 листопада**. Як ми вже повідомляли, неспокійною була і перша половина останнього осіннього місяця. Адже, за даними астрономів і метеорологів, у цей період магнітосфера Землі буде збуджена за 10-бальною шкалою до 5—6 рівня. Тож уважніше ставтеся до свого здоров'я, дотримуйтеся рекомендацій лікаря.

ПОГОДА: нічні

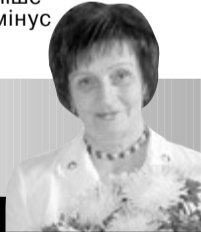
побачення зими

За прогнозом чергового синоптика обласного гідрометеоцентру Валентини Набоки, **сьогодні — хмарно з проясненням, без істотних опадів**. Вітер північно-західний, 5—10 метрів за секунду. Температура повітря по області — 1—6, у Луцьку — 3—5 градусів тепла. **15-го — мінлива хмарність, без опадів**. Вітер західний, 5—10 метрів за секунду. Температура повітря по області вночі — від мінус 3 до плюс 2, вдень — від нуля до плюс 5. **16-го — мінлива хмарність, без опадів**. Вітер південно-західний, 5—10 метрів за секунду. Температура повітря по області вночі — мінус 3 — плюс 2, вдень — 1—6 градусів вище нуля.

За багаторічними спостереженнями, найтепліше 14 листопада було у 1969 році — плюс 18, найхолодніше — 1994-го — мінус 10 градусів.

Ведуча
рубрики
Валентина
ШТИНЬКО.

Тел. 72-38-94

РЕКЛАМА

Волинська облспоживспілка оголошує про продаж основних засобів, які розташовані за адресою:

м. Луцьк, вул. Вахтангова, 12, а саме:

- адміністративний корпус зі спортзалом, гардеробними, душовими, допоміжними приміщеннями загальною площею 1361,3 кв. м;
- адмінприміщення (офісного типу) загальною площею 1853,4 кв. м. Приміщення суміжні. Площа земельної ділянки 0,5 га. Ціна продажу — 3 500 000 грн з ПДВ (три мільйони п'ятсот тисяч грн).

Телефон для довідок 0673610805.

ТЗОВ «Дубечненський керамічний завод»

ЦЕГЛА РЯДОВА

Камінь керамічний

050-537-87-13

■ Сумне лідерство

Ми — перші в Європі! За ростом цін на продукти харчування...

Вартість споживчого кошика за рік збільшилася на 15%

Так, традиційний в Україні продукт — сало — дорожчав найбільше — на 67%.

Далі йде м'ясо: вартість свинини піднялася на 47%, яловичини — на 34%, курки — на 32%.

«Зараз в Україні найменше за всю історію незалежності поголів'я великої рогатої худоби і свиней», — пояснює причину такої ситуації експерт сільськогоспо-

дарських і продовольчих ринків Андрій Панкратов.

Збільшилася й вартість молока, яке тепер коштує на 32% дорожче, масло — на 28%, хліб — на 20%.

За даними експертів, ріст цін значно випереджає темпи інфляції, підвищення пенсій і зарплат. Таким чином, Україна посіла перше місце серед країн Європи за

ростом цін на продукти. Притому вони й далі дорожчатимуть — Міжнародний валютний фонд хоч і передбачає ріст економіки, однак прогнозує підвищення показника середньорічної інфляції від 1,3% до 12,5%. ■

■ Знай наших!

ПЕРЕМОЖЕЦЬ АКЦІЇ «ГЕРОЇ НАШОГО ЧАСУ» ГАЗЕТИ «ВОЛИНЬ-НОВА» СТАВ КРАЩИМ СЕРЕД ПАРАЛІМПІЙЦІВ УСЬОГО СВІТУ!

Заслужений майстер спорту України зі спортивних танців на візках серед людей з ураженнями опорно-рухового апарату Іван Сівак виборов першість у номінації «Спортсмен місяця»

Мирослава КОЗЮПА

Рівнянин був єдиним українцем, номінованим Міжнародним паролімпійським комітетом на отримання звання кращого представника жовтня. Набралши понад 52% голосів (серед них є і підтримка працівників та читачів газети «Волинь-нова»), Іван Сівак випередив спортсменів із Монголії (близько 44% голосів), Італії (1,28%), Данії (1%), Японії (0,69%) в онлайн-голосуванні на сайті Паралімпійського комітету. Радіють успіху танцівника і його друзі: «Повірте – це той випадок, коли нам честь підтримати таку мужню і сильну, талановиту і життєрадісну людину. Іван – чемпіон! У житті і на паркеті! Світові спортивні арени здригалися багато разів, коли йому одягали медалі і на його честь лунав Гімн України», – написала у соціальній мережі Руслана Найко.

Це чергова заслужена перемога рівненського віртуоза, адже нещодавно Іван Сівак виборов золоту медаль на Чемпіонаті світу зі спортивних танців у Бельгії. Протягом останнього року він виступає сольо – торік раптово пішла з життя дружина Надія, з якою виховували донечку, а своїми танцями на візках підкорювали світ. Уперше вийшовши на паркет, Сіваки довели: кращих за них немає (їхній дует переміг у нашій редакційній акції «Герої нашого часу» в листопаді 2015 року. Відтоді разом, а тепер один Іван неухильно йде до високої мети – завжди тримати першість.

Життя нині заслуженого майстра спорту Івана Сівака було нелегким:

«Я – твоє крило, ти – моє крило...» Мить, коли Іван ще танцював зі своєю Надією.

добре пам'ятає, як у 2002-му 20-річним випав із шостого поверху гуртожитку: був при свідомості, коли побачив розтрощені стопи і зрозумів, що ходити вже не зможе. Навчився їздити на візку, за півроку вже сам став інструктором з керування цим

Коли підкорюються всі найнездоланніші вершини... Коли емоцій буря, буря в почуттях... Я вдячний долі, що не пропустив, розгледів, Не втратив тої миті

« В інтерв'ю нашій газеті подружжя зазначало, що танцюють, бо тоді відчують крила. Нині Іван Сівак навіть з одним крилом доводить собі й світові: ніколи не можна здаватися. »

засобом пересування. А ще за трохи його витонченим вальсам і танго у парі з коханою дружиною поцінуювачі танцю в усьому світі аглодували стоячи, називали неперевершеними.

Після оголошення результатів голосування Іван Сівак висловив свої емоції такими рядками:

Бувають такі миті, коли в житті з'являється людина, Що повертає з ніг на голову життя... І відчуваєш, що, напевно, знав її усе своє життя...

в перший раз!!!

І що була, моя Надія, ти завжди зі мною,

В тривогах, радостях, переживаннях, перемогах!!!

В інтерв'ю нашій газеті подружжя зазначало, що танцюють, бо тоді відчують крила. Нині Іван Сівак навіть з одним крилом доводить собі й світові: ніколи не можна здаватися! І попри нележку долю не зраджує спільному з Надією життєвому кредо: шлях здолає той, хто іде! ■

■ Стрічка новин

Не так страшні московські воші, як українські гниди

Співачка Софія Ротару, яка нещодавно відсвяткувала 70-річчя, отримала російську відзнаку «Золотой граммофон»

Примітно, що нагороду «Русского радио» легенді нашої естради вручила скандальна Марія Захарова – офіційний представник МЗС Росії. «Ти сильніша і крутіша за всіх», – звернулася дипломатка до артистки.

Софія Ротару намагається знайти «золоту середину» між українською та російською сценами. У 2014 на День Незалежності України Софія Михайлівна сфотографувалася з жовто-блакитним прапором разом із сином, невісткою та онукою. Фото з гаслом «Слава Україні!» виклав у соціальній мережі син артистки Руслан Євдокименко. Крім сімейного знімка, він опублікував окремі світлинки прапора із зображеннями силуетів «героїв на барикадах». Після цього у Росії було скасовано кілька концертів співачки.

На церемонії вручення премії «Золотой граммофон» виступили також інші українські співаки: Ані Лорак, Макс Барських, Таїсія Повалій, Світлана Лобода і Віра Брежнева. ■

То як тепер «засіватимуть» округи?

Встановлено відкриті списки та зменшено прохідний бар'єр до 4% голосів усіх виборців

Верховна Рада України ухвалила у першому читанні новий Виборчий кодекс, за яким пропонується застосування такої системи, яка дає змогу персоналізувати голосування («відкриті» списки кандидатів), запровадження 27 регіональних округів. Керівники партій не зможуть вплинути на місця кандидатів у виборчому списку, адже це будуть визначати виборці – у бюлетені можна проголосувати не просто за партію, а й за конкретного кандидата. «Територія ділиться на великі округи, партія висуває кандидатів і виборець сам їх рейтингує», – пояснив автор законопроекту Олександр Черненко. Такий підхід стосувався б як парламентських, так і виборів до обласних та міських рад міст – обласних центрів. Від регіону можуть пройти в парламент мінімум 5 представників, теоретичний максимум – аж 17. Для тих, хто працюватиме у виборчих комісіях, передбачається обов'язкове навчання та сертифікація. Прохідний бар'єр знижено до 4% голосів усіх виборців. Крім того, планується зменшити кількість політичної агітації на телебаченні. Наразі документ переданий на розгляд у другому читанні. ■

Антисталінський рух очолив... улюблений полководець Сталіна

14 листопада 1944 року радянський генерал Андрій Власов (на фото) оприлюднив у Празі маніфест Комітету звільнення народів Росії і був обраний його головою. Основним завданням комітету декларувалась боротьба з тиранією і комунізмом у СРСР

Сергій НАУМУК

Біографія Андрія Власова коротка, але насичена. Тринадцятий син бідного селянина після революції зробив шалену кар'єру військового. Уже в 22 роки він займав командирські посади у Червоній армії і швидко рухався вгору. Це був типовий продукт більшовицької системи. У 1937–1938 роках Власов був членом трибуналу Ленінградського та Київського військових округів, і за цей час не винесено жодного виправданого вироку. Восени 1938-го Власова направили в Китай для роботи у складі групи військових радників. Наступного року він уже виконував обов'язки головного військового радника.

Коли почалася німецько-радянська війна, Андрій Власов командував корпусом під Львовом.

Під Києвом він був уже на чолі армії. Пізніше саме вона зупинила німців під Москвою. Молодого генерала стали називати не інакше, як «рятівник Москви». Про Власова пишуть книжку «Сталінський полководець». Фахівець з історії Другої світової війни в СРСР Джон Еріксон називав його «одним з улюблених командирів Сталіна».

Хто зна, до яких висот у біль-

вольну армію (РВА). На гітлерівський бік перейшло понад мільйон російських солдат.

Власівці добряче залили сала за шкіру українським селянам. Бо їх часто використовували для каральних акцій. Зокрема, є свідчення, що російськомовні німецькі частини брали участь у розгромі Колківської республіки.

Радянська влада на дух не

« Російськомовні німецькі частини армії Власова брали участь у розгромі Колківської республіки. »

шовицькій ієрархії доріс би Власов, якби не оточення і полон під Ленінградом. Він погодився на пропозицію співпраці з німцями. Відтак очолив Комітет звільнення народів Росії і Російську виз-

переносила Власова і вважала його найбільшим зрадником. Коли совети зайняли Чехію і від полоненого капітана-власівця дізналися, що у колоні неподалік є сам Власов, то кинули на

його пошуки чималі сили. Командир 25-го танкового корпусу генерал-майор Фоміних доповідав вищому керівництву: «Я поставив перед командуванням 162-ї танкової бригади завдання: будь-що знайти і полонити Власова. А якщо він виявиться у розташуванні американських частин, то викрасти його».

Генерала доправили в Москву. Над ним та його поплічниками хотіли провести показовий суд.

Та Андрій Власов й інші діячі РВА відмовилися визнати себе зрадниками, мовляв, боролися проти більшовиків. Влада злякалася, що на відкритому процесі підсудні висловлять погляди, які збігаються з поглядами певної частини населення. Тому власівці судили на закритому процесі.

Стратили Власова та його прихильників, як мучеників, – їх повісили на струнах від піаніно. ■

НОВИНИ / Волинь

СЕРЕД ВІДЗНАЧЕНИХ — ДВОЄ ВОЛИНЯН

З нагоди Всеукраїнського дня працівників культури та майстрів народного мистецтва, який припадає на 9 листопада, Президент Петро Порошенко підписав указ про нагородження представників цієї сфери

Олена ВОЛИНЕЦЬ

Звання «Заслужений працівник культури України» отримала Світлана Овдєвич — директор Любомльської централізованої системи публічно-шкільних бібліотек. А голова правління Волинської організації Національної спілки художників Володимир Марчук удостоївся звання «Заслужений діяч мистецтв України». Тож їх вітали і з професійним святом, і з державними нагородами. ■

ЯК ДІТЕЙ ВИЗВОЛЯЛИ З ПОЛОНУ БАГНЮКИ

Двоє хлопчиків заблукали в болотистій місцевості поблизу села Гірка Полонка Луцького району. Повідомлення про це до служби «101» надійшло 11 листопада о 17.44

Володимир НЕСТЕРОВ

Як з'ясувалося, діти втратили орієнтацію посеред високого очерету в темну пору доби і потрапили у воду. Ноги грузли в болоті, і мандрівники не змогли самотужки повернутись на суходіл. Вони зателефонували до батьків, а ті звернулися по допомогу до рятувальників.

На місце події прибули бійці аварійно-рятувальної частини, державних пожежно-рятувальних частин № 1 та № 2 міста Луцька, працівники оперативного-координаційного центру управління ДСНС у Волинській області. Всього до пошукової операції було залучено 15 рятувальників. Підліткам зателефонували і попросили через смартфон визначити координати свого місця перебування, а рятувальники за допомогою GPS-навігації змогли відшукати хлопців у болотистій місцевості. Операція тривала 35 хвилин, адже доводилося долати шлях по пояс у воді. Врешті бійці ДСНС віднайшли змерзлих і промокших 14-річного Романа та 15-річного Максима й, визволивши їх із полону багнуки, доправили до карети «швидкої допомоги». ■

А ПРОТВЕРЗИВСЯ ВЖЕ В... ІЗОЛЯТОРІ

Минулої суботи в селі Фаринки Камінь-Каширського району місцевий мешканець побив до смерті дружину

Іванна НАЗРУК

Інцидент стався близько півночі. На власному подвір'ї 35-річний чоловік, який перебував у стані алкогольного сп'яніння, під час суперечки із 29-річною дружиною заподіяв їй тілесні ушкодження дерев'яною штахетиною. Внаслідок отриманих травм потерпіла померла на місці події. Поліцейські затримали зловмисника та помістили в ізолятор тимчасового тримання. За цим фактом слідчі розпочали кримінальне провадження за ч. 2 ст. 121 Кримінального кодексу України, що передбачає до 10 років позбавлення волі. ■

СМЕРТЬ У ВОГНІ

До служби «101» надійшло повідомлення про загорання в дерев'яній літній кухні у селі Сільця-Гірницькі Ратнівського району

Богдана КАТЕРИНЧУК

За повідомленням прес-центру відомства, на момент прибуття чергової варти 14-ї державної пожежно-рятувальної частини селища Ратне та працівників місцевої пожежної охорони села Гірки будівля була повністю охоплена вогнем. Під час його гасіння рятувальники виявили тіло 61-річного пенсіонера.

Пожежа з трагічними наслідками сталася в Рівному, на вулиці Грабник, 8. Тут в одній із кімнат задимленого будинку бійці державної служби з надзвичайних ситуацій виявили 44-річного чоловіка без ознак життя. Причини загорання та обставини загибелі людей з'ясовуються. ■

■ Місцеве самоврядування

«ДЕПУТАТИ ПОВИННІ ПРАЦЮВАТИ В ОДНОМУ НАПРЯМКУ — НА КОРИСТЬ ЛЮДЕЙ»

Так вважає настоятель греко-католицького храму Святих Петра і Павла у Нововолинську отець Володимир Кметь, який у Волинській обласній раді представляє шахтарське місто і політсилу «Самопоміч»

Алла ЛІСОВА

«У РОЗПАЧ НЕ ВПАДАЮ, ХОЧА МЕНІ ВАЖКО ПОРОЗУМІТИСЯ З ЧИНОВНИКАМИ ВІД МЕДИЦИНИ»

— Пане Володимире, звертаюся до вас саме так, бо знаю, що ви йшли на вибори більше як директор обласного благодійного фонду «Карітас-Волинь», аніж священик. Чи не розчарувалися за два роки депутатства?

— Насамперед скажу, що я за вдачею не є публічною людиною — не люблю багато виступати, робити заяви, вихвалитися своїми справами. Вважаю за краще просто працювати. А йшов у депутати, щоб допомагати людям. І в мене це виходить. Понад 70 нововолинців вдалося підтримати, й тим дуже задоволений.

— Але ж і раніше до вас як керівника благодійної організації зверталися люди?

— Звичайно, адже ми є операторами української біржі благодійників. Однак наша діяльність дещо інша: проекти й акції мають більш загальний характер, приурочені до якихось подій. Ось зараз до дня Святого Миколая готуємо 300 подарунків дітям-сиротам. Працювали на підтримку переселенців, школярів, чії батьки перебувають за кордоном, та інших особливих категорій громадян. Як депутат я маю можливість надати матеріальну допомогу конкретній людині. Однак зараз одне і друге вже нероздільні.

— Знаю про ваше дітище — майбутній хоспіс. На якій стадії реалізація цього проекту?

— Ми вже купили земельну ділянку в гарному місці селища Благодатного. Написали проект на серйозний грант Євросоюзу, сума якого становить більш як два мільйони євро (паралельно з Польщею), й очікуємо остаточних результатів, які будуть відомі в березні наступного року. Зараз оформляємо різні дозвільні документи на соціальні послуги, аби мати можливість на рівні конкурувати з територіальними центрами. Варто сказати, що у «Карітаса» — хороша матеріально-технічна база (інвалідні візки, засоби реабілітації тощо), що дасть змогу виконувати весь спектр потрібних послуг, а також проводити навчання (семінари, тренінги) потенційних працівників. Готуємося проходити комплексну державну експертизу цього проекту і братимемося за наступний етап — висвітлювати інформацію на різних платформах, в тому числі за кордоном, аби задіяти всіх охочих до такої потрібної справи. Адже фінансів, закладених у проект, буде недостатньо для повноцінної роботи хоспісу. Дуже дорогими, але економічно виправданими є теплові насоси, новітня газова котельня, сонячні колектори й батареї. Це для того, щоб надалі більше коштів пішло на пацієнта, а не на покриття комунальних витрат.

— Пане Володимире, торік ви розробили «Проект програми розвитку

Депутат Волинської обласної ради Володимир Кметь упевнений: будь-яку добру ідею можна донести спокійно, аргументовано, толерантно.

«ТРЕБА ТРУДИТИСЯ БІЛЬШЕ НАД ТИМ, ЩОБ МОЛОДЬ НЕ ПОКИДАЛА УКРАЇНУ.»

паліативної допомоги на 2016–2020 роки». Яка його подальша доля?

— Як це не дивно, але він... загубився. Хоча така програма дуже потрібна області. Мені важко порозумітися з чиновниками від медицини, попри численні факти того, скільки людей помирає у муках. Одна відповідь: нема грошей. Вже не кажу про опіку, в тому числі психологічну, над сім'ями невиліковно хворих або тих, хто втратив дітей. Але я не впадаю у розпач. Працюємо далі. Один мій добрий приятель, який також займався подібним проектом, реалізував його вісім років. Сподіваюся, що нам вдасться швидше.

«Я ВИХОВАНІЙ ТАК, ЩО НЕ СПРИЙМАЮ ДІАЛОГУ З КРИКОМ І ПРИНИЖЕННЯМИ»

— Які ще невідкладні завдання у вашій депутатській програмі?

— Будівництво другої черги полігону твердих побутових відходів у Нововолинську. Це гостра потреба дня, яка стосується екології, а отже, безпеки жителів не лише шахтарського міста, а й сусідніх районів. Якщо в бюджеті нема коштів на виконання затверженої програми, то треба залучати інвесторів. А робити це непросто, адже, як виявилось, нема інвестиційного паспорту області, стратегії розвитку Волині. Та не беруся нікого ганити — нам усім треба гуртуватися і спільно тягнути того воза. Не зайвим було б давати подібні орієнтири нашим співвітчизникам, які їдуть на заробітки за кордон, хай би поширювали

якнайбільше гарних фактів про наш край.

— Не секрет, що сесійні засідання часто проходять у напруженій атмосфері, обранці громади спілкуються на високих тонах. Як ви як священик сприймаєте подібні ситуації?

— Мені боляче й прикро, коли лунають образи й звинувачення, коли нема порозуміння між депутатами, котрі повинні працювати в одному напрямку — на користь людей. Я вихований так, що не сприймаю діалогу з криком і приниженнями. Не допускаю навіть того, щоб підвищити голос на дитину. Хто цього не розуміє, то, очевидно, має на меті лише одне — привернути таким примітивним чином до себе увагу медійників, щоб пропіаритися. Вважаю, що будь-яку добру ідею можна донести спокійно, аргументовано, толерантно.

— Пане Володимире, де вдається черпати сили для виконання всіх узятих на себе обов'язків?

— Насправді не вистачає часу й доводиться жертвувати сном. А загалом нам нічого ображатися: живемо в цікавій і благодатній час розбудови своєї держави. Треба лише трудитися більше над тим, щоб молодь не покидала Україну. Під моїм керівництвом зараз будується три греко-католицькі храми — у Нововолинську, Іваничак та Благодатному. Щоправда, скрізь спорудження перебуває на різних стадіях. Продовжую розвивати фонд «Карітас-Волинь», який опікає ще й частину Рівненщини, й, звичайно, депутатська робота на розвиток міста, яке за 16 років стало мені рідним. І найголовніше в духовному житті, яке має стати основою для всього іншого, — це ревна молитва. Колись митрополит Шептицький сказав, що треба молитися також і за владу, аби потім не нарікати на її несправедні дії. А щира молитва навіть однієї людини має велику силу. ■

■ Пряма мова

Сергій ТАРАН, директор Міжнародного інституту демократії, про те, що Північноатлантичний альянс хоче бачити Україну своїм членом:

«Генсек НАТО Єнс Столтенберг дуже вчасно — певно, вперше після початку війни — оголосив, що організація підтримує прагнення України отримати повноцінне членство. Вважаю, що Столтенберг дав Путіну офіційну відповідь. А заодно ненароком потролив офіційний Будапешт, який оголосив, що вже заблокував заходи між НАТО та Україною».

■ З турботою про людей

Завідувачка лабораторії Ірина Осійчук про сучасні аналізатори розповідала захоплено.

Фото з сайту Луцької міської ради.

Головний лікар Центру Ігор Гнетньов (перший зліва) подякував раднику міського голови Ігорю Поліщук та начальнику міського управління охорони здоров'я Миколі Якимчуку за підтримку.

ПАЦІЄНТИ ОЦІНИЛИ НОВЕ ОБЛАДНАННЯ, А МІСЬКА ВЛАДА — УСПІШНИЙ МЕНЕДЖМЕНТ

У Луцькому центрі первинної медико-санітарної допомоги нещодавно з'явилися сучасні аналізатори для проведення лабораторних досліджень. При цьому з міського бюджету на них не витратили жодної копійки. Згідно з договорами із представництвами відомих фірм-виробників зі Швеції, Чехії та Італії, експлуатуватимуть обладнання на умовах пільгової оренди, вартість якої — всього 1,5 гривні на рік

Оксана КРАВЧЕНКО

**«МИ НЕ КАЖЕМО:
«ДАЙТЕ»,
А ПРОПОНУЄМО...»**

Луцький центр первинної медико-санітарної допомоги, який жителі обласного центру досі за старою звичкою називають поліклінікою №1, згідно з нормативами обслуговує понад 50 тисяч людей. Фактично ж їх значно більше. Як розповів головний лікар Ігор Гнетньов, тут уже давно не ділять пацієнтів на «своїх» і «чужих», а на договірних умовах надають допомогу всім, хто звертається. Вигідне розташування закладу на центральній вулиці міста — проспекті Воли, кваліфіковані лікарі, продумане вирішення організаційних питань, зручний графік роботи збільшують кількість бажаючих лікуватися у 5 амбулаторіях Центру.

— Реформа охорони здоров'я починається з первинної ланки, а

тому ми завчасу готуємося до праці в нових умовах. Один із найважливіших аспектів поліпшення якості медичної допомоги — проведення лабораторних досліджень згідно із сучасними міжнародними стандартами. А для цього потрібна новітня апаратура. Аналізували ситуацію, вивчали

проблем. І в цьому міська влада нас підтримує, — розповідав керівник Центру Ігор Гнетньов.

Оглянути оновлену лабораторію, почути відгуки її працівників і лікарів вирішили радник міського голови Ігор Поліщук, начальник управління охорони здоров'я Луцької міської ради Микола

Якимчук. Їхня оцінка була схвальною. — За останній час у цьому Центрі первинної медико-санітарної допомоги відбулося чимало позитивних змін. Медична реформа спонукає до модернізації, змушує поліпшувати якість медичних послуг. Тепер тут є сучасний лабораторний комп-

лекс, який дає змогу виконувати широкий спектр досліджень із максимально високою точністю у стислі терміни. Для людей це значно зручніше, вигідніше, адже за направленням лікаря послуги будуть безкоштовними. Міська влада постійно тримає на контролі стан справ у медичних закладах, — зазначив Ігор Поліщук.

До слова, у Центрі ознайомили гостей і з іншими прикладами ощадливого використання бюджетних коштів. Зокрема, завдяки заходам із енергозбереження тут у декілька разів зменшили витрати на комунальні послуги, готують грантові програми, щоб залучати різні джерела фінансування.

**«ТЕПЕР У ЧЕРЗІ ЧАСУ
НЕ ГАЄМО»**

— Раніше як працівники лабораторії не старалися, щоб пацієнтам було зручно, а все одно після вихідних чи в розпал ГРВІ доводилося трохи у коридорі по-

« Проведення загальноклінічних, біохімічних та гематологічних досліджень нині гарантує точні результати, адже зменшено вплив «людського фактора».

ринок, зважували усі «за і проти» та прийшли до висновку, що купувати дорогі аналізатори недоцільно. Вигідніше взяти їх в оренду, а зекономлені кошти використати для придбання реагентів. Ми розуміємо, що міський бюджет — не бездонна криниця, тому не кажемо: «Дайте», а пропонуємо інші підходи у вирішенні

Якимчук. Їхня оцінка була схвальною.

— Раніше як працівники лабораторії не старалися, щоб пацієнтам було зручно, а все одно після вихідних чи в розпал ГРВІ доводилося трохи у коридорі по-

■ Політична реклама

Микола Катеринчук і Олена Голєва — лучанам: «Колишні крالی КамАЗами, нинішні — літаками»

На розмову в стінах Палацу культури прийшли сотні людей

Софія РОМАНЮК

«Днями я повернувся з Брюсселя. Там відверто говорять: втомилися від того, що про реформу в нас — одна балаканина. Євросоюз знає все: і про рюкзакі Авакова, і про тендери, і про корупцію... Бачить, що колишні крالی КамАЗами, нинішні — літаками. Три роки обману. Три роки очікувань. Ну ось-ось стане краще... Даремно!» — з такими словами звернувся до лучан лідер Європейської партії України Микола Катеринчук, зустріч з яким відбулася минулої суботи.

Традиційно Європейська партія має чимало однодумців на теренах області й у Луцьку зокрема, бо вже багато років активно працює і допомагає людям. Разом із Оленою Голєвою Микола Катеринчук (об'єкт на фото) зустрівся з лучанами. До речі, Олену Голєву цього ж дня під час звітно-виборної конференції

знову обрано головою Волинської об'єднаної політичної партії.

Візит Миколи Катеринчука, народного депутата 4 скликань, — чергове свідчення того, що партія не згорнула знамена і не належить до політичних структур, які працюють тільки «під вибори». Про вибори

« Волиняни знають: Європейська партія завжди була рушійною силою прогресивних ініціатив.

не йдеться. Але ситуація в державі така, що час замислитися настав.

За словами політика, чинна влада себе скомпрометувала. Сьогодні в країні — тільки видимість свободи слова, бо робиться все, аби в ефірі не звучала критика. Європейська партія України тут не займає позицію стороннього спостерігача. Вона закликає думати і діяти.

«Я розумію: у когось опускають руки — і ці люди йдуть з України.

Але повірте: ви повернетесь. Ви ж зі свого серця України все одно не викинете. А тому не маємо права відступити. Виграли ми вибори чи не виграли. Повірте, у нас стільки людей чесних і наполегливих, що ми готові прийти на зміну. Маємо поставити країну на рейки демок-

ратії і розвитку. Але без вас ми цього не зробимо», — наголосив лідер партії, звертаючись до лучан.

Неодноразово під час розмови звучало: Волинь — один із тих регіонів, де нині формується альтернатива чинній владі. Резюмувала зустріч голова обласного центру Європейської партії Олена Голєва.

«Влада ефективно вибудовує паралельну реальність, кожного дня переконуючи населення в тому,

Фото Софія РОМАНЮК.

що жити все краще і краще, в тому, що критика дій влади — це розкачування човна і зрада. Постійне викривлення дійсності, відверта брехня і маніпуляції, імітація реформ. А за цією ширмою — корупція, незаконне збагачення, торгівля з агресором», — наголосила вона.

За словами Олени Голєвої, можемо констатувати «провал усіх надій». Йдеться і про грабунки людей так званими справедливими чи європейськими тарифами, і про пенсійну реформу, яка багатьох уза-

тупцяти, аби здати аналізи. Тому ми дуже задоволені, що з появою нового устаткування і лаборантам стало легше, і нам, бо не треба у два кабінети заходити, здавати кров і з вени, і з пальця. Один забір, а досліджень роблять набагато більше, ніж раніше, — із знанням справи розповідала про переваги сучасних аналізаторів пенсіонерка Олена Мірчук, яка уже випробувала на собі нові можливості лабораторного обстеження.

Добрі відгуки чули ми і від інших відвідувачів, адже «технічна революція» відбулася у лабораторії на початку листопада, і працівники уже встигли освоїти нове обладнання. Завідувачка лабораторії Ірина Осійчук тепер про свою роботу говорить із захопленням:

— Ось автоматичний гематологічний аналізатор фірми зі Швеції, який дає змогу проводити 67 вимірювань за годину і визначити 20 параметрів крові, а це — італійський апарат для біохімічних досліджень, що видає до 200 тестів за 60 хвилин. Також зараз маємо сучасний аналізатор чеського виробництва для дослідження сечі. Якщо раніше робота лаборантів, а їх у нас шестеро, була рутинною, втомливою, то тепер працювати стало і легше, і цікавіше.

Проведення загальноклінічних, біохімічних та гематологічних досліджень нині гарантує точні результати, адже зменшено вплив «людського фактора». Прилади оснащені спеціальним комп'ютерним забезпеченням, показники відразу заноситимуться в електронну картку пацієнта.

— До мене зараз часто звертаються лучани, запитують, як вибрати сімейного лікаря, як укласти з ним угоду, заповнити декларацію. Багато хто вже встиг створити власний електронний кабінет, де буде зосереджено всю медичну «біографію» особи. Хоча реформа «первинки» стартує не з початку наступного року, люди поспішають узаконити з нами стосунки, щоб обслуговуватися саме в наших амбулаторіях. І це зобов'язує працювати краще, — сказав головний лікар Центру первинної медико-санітарної допомоги Ігор Гнетньов. ■

Господарські секрети

Додаток газети «Волинь-нова» №13 (29)

■ Ідея для ініціативних

Сергій НАУМУК

Закіслена кизилом пришло, коли служив в армії на Кавказі. Там він вельми поширений і використовується його у приготуванні багатьох страв. Місцеві варення та наливки дуже сподобалися Леоніду Кравчуку. Ще тоді він задумав посадити це дерево вдома. Та на якийсь час відклав цей намір. У 1990-х розводив і дресировував службових собак.

— А коли почали народжуватися діти, то зрозумів, що не даю ради, і повернувся до овочівництва та садівництва. Тоді й згадав про кизил. Перші його саджанці отримав з Інституту садівництва Національної академії аграрних наук України. Є така Світлана Клименко, відомий селекціонер кизилу в Україні. Усі близько 30 сортів — це її робота, — розповідає Леонід. — Я з нею консультувався.

Коли ягід стало більше, ніж потрібно для власного споживання, почав возити на ринок до Луцька. Спочатку купували грузини, вірмени, азербайджанці, а пізніше вже й українці. Врешті на волинського виробника вийшли оптові покупці. Нині ринок кизилу не заповнений, попит переважає пропозицію. До війни його поставляли з Криму, де є кілька кизилових садів.

На Волині про такі садки не чути. Тож можна стверджувати, що Леонід Кравчук має найбільший в нашому озерному краї кизилевий сад. Він посадив близько 50 дерев тридцяти сортів!

— Ця культура цінна тим, що вона екологічно чиста і це не потребує жодних обприскувань. Хоча вже з'являється кизилова міль, яка характерна для півдня, а не для нашого регіону, — каже господар. — Якщо дотримуватися

КИЗИЛОВИЙ КОРОЛЬ ВОЛИНИ

Леонід Кравчук із Холонева Горохівського району вирощує близько 30 сортів цієї південної ягоди

Волинський садівник активно долучився до популяризації кавказької культури.

Фото Сергія НАУМУКА.

хімічної карти захисту, то на гектар яблуневого саду треба від 1,5 до 2,5 тисячі доларів на хімікати. А на кизилевий — поки нічого не витрачаєш.

Цю ягоду дуже важко розмножувати. Кісточку треба стратифікувати в ґрунті два роки. Стільки ж треба плекати сіянці і лише тоді окулірувати. Та й то

тільки в ранкові години. Саджанець спочатку просто не переносить органіки. Його можна підживлювати лише через п'ять років після садіння. А в ямку, крім деревеного попелу, нічого не треба додавати (попіль регулює кислотність). Кизил не любить прямого сонячного проміння. Адже в дикій природі це рослина другого

« А ось щодо лікувальних властивостей, то їх годі перелічити. Плоди кизилу займають одне з перших місць за вмістом вітаміну С. Вони нормалізують тиск. Та основна цінність не в м'якоті, а в кісточці, яку, здається, й молотком не розіб'єш. »

■ На часі

Годівля курей у холодну пору року

У цей період птиця потребує особливої уваги. В раціон слід включити вітамінізовані корми: подрібнену явою, проросле зерно. Для його пророщення можна взяти неглибокий ящик, насипати в нього тирси, змочити і висіяти насіння. Підготовлену таким чином зелень необхідно дрібно нарізати перед роздачею. Зерно теж слід віддати курям

няшникові макуха, яка є джерелом жиру і білка. Важливо стежити за тим, щоб у поїлках завжди була тепла вода. Протягом усієї зими в пташнику повинна стояти спеціальна годівниця з дрібним гравієм і товченою крейдою. Це необхідно для правильної роботи травної системи птахи. Найкраще годувати її в ранковий час (8-ма — 9-та година) і обідньої пори (13.00—14.00). Не рекомендується давати мішанки на вечерю.

Увечері за морозної погоди слід силнути щільне зерно ячменю, пшениці і кукурудзи. У зимовий період треба додавати рибне борошно і риб'ячий жир (1—2 краплі), що забезпечить птицю амінокислотами та білками. Варто збільшити білкову складову кормів у зимовому раціоні курей. Це — відвійки, молоко, кисломолочні продукти, сир. Важливо знати, що молочні продукти не можна класти в оцинкований посуд, оскільки це може викликати отруєння окисом цинку.

Для роздачі мінерального корму (крейда, черепашки) краще використовувати автоматичну годівницю. За необхідності птах буде клювати добавку. Добре поїдає він і подрібнену просушену шкаралупу, яку додають у вологі мішанки. У курни можна підвісити заготовлені віники з кропиви і пучки сіна. ■

« Протягом усієї зими в пташнику повинна бути спеціальна годівниця з дрібним гравієм і товченою крейдою. »

■ З власного досвіду

Отож, візьміть: 1,5 кг свинячого шпик; 200 г солі; кілька зубчиків часнику; чорний мелений перець; лавровий лист.

Змішайте спеції, додайте до них сіль і подрібнений часник. Сало промийте та висушіть серветками, а тоді натріть підготовленою сумішшю. Залиште сало в холодильнику на кілька днів. Якщо у пакеті збирається рідина, то злийте її. Тоді знову витисніть повітря і закрийте пакет. Таку процедуру треба повторювати раз на 1—2 дні.

За день до копчення промийте сало проточною водою від солі та спецій і поставте на ніч у холодне місце, аби з нього стекли рештки рідини. Безпосередньо за годину перед копченням дістаньте його з холоду і нехай полежить при кімнатній температурі. Тоді обмотайте марлею, аби випадково не забруднилося.

Для копчення беруть бук, дуб, осики і ясен. Але найкращий аромат і смак дають дрова з плодкових дерев: абрикосів, яблунь, груш, вишень тощо.

ЯК ЗАКОПТИТИ САЛО?

Найкраще для цього підходить підчеревина з прошарками м'яса

« Для копчення беруть бук, дуб, осики і ясен. Але найкращий аромат і смак дають дрова з плодкових дерев: абрикосів, яблунь, груш, вишень тощо. »

Дерево хвойних, а також берези використовувати не можна, бо продукт матиме гіркуватий присмак, запах дьогтю або скипидару та брундий вигляд. Дрова посилають зверху дрібною тирсою, від чого утворюється багато диму.

Порада: для пикантного аромату готового продукту у процесі копчення додавайте у вогонь шкаралупу волоських горіхів, гілочку розмарину, кмин, м'яту, ялівець з ягодами. ■

■ Варто знати

ДРОВА З ЯКОГО ДЕРЕВА НАЙКРАЩІ?

« Поліна з бука, берези, ясен, ліщини важко розтоплювати, але вони можуть горіти сирими, тому що мають невелику вологість, причому легко розколюються, крім бука »

Вільха і осика згорають без утворення сажі, більше того — вони випалюють її з димаря. Березові дрова добрі для тепла, але при нестачі повітря в топці горять димно і утворюють дьоготь (березову смолу), який осідає на стінках труби.

Пні та коріння дають хитромудрий малюнок вогню. Гліки ялівцю, вишні і яблуні утворюють гарний аромат.

Пні та коріння дають хитромудрий малюнок вогню.

ворюють прийємний аромат. Соснові поліна горять жаркіше за ялинові через більший вміст смоли. При їхньому горінні, різкому підвищенні температури з тріском лопаються маленькі порожчини в деревині, в яких накопичується смола, і в усі боки розлітаються іскри.

Найкращу тепловіддачу мають дубові дрова, єдиний їхній недолік — вони погано розколюються, так само як і з граба. А з груші та яблуні легко розколюються і добре горять, видаючи прийємний запах. Поліна з порід середньої твердості, як правило, легко колоти.

З вишні і в'яза — при горінні димлять. Менше підходять для топлення дрова хвойних порід, тому що вони сприяють утворенню смолистих відкладень в трубі і мають низьку теплотворну здатність. Соснові і ялинові легко колоти і розтоплювати, але вони димлять та іскряться. ■

До порід дерев з м'якою деревиною відносять також топольну вільху, осика, липу. Вони добре горять, з тополі сильно іскряться і дуже швидко згорають. Бук — цю породу вважають класичними камінними дровами, бо у них красива картина полум'я при майже повній відсутності іскор. До всього перерахованого слід додати — буюві поліна мають дуже високий показник теплотворної здатності. ■

■ Читач радить

Пов'яжіть на яблуньку... пояс

« Через кожен 6—8 днів оті «конструкції» відв'язують і оглядають, вибираючи мешканців «гуртожитку». »

Доведено, що багато шкідників, зокрема 50—80 відсотків яблуневої плодожерки, ляльчатки естафетно передаються від старою корою на стовбурах, скелетних гілках дерев. Щоб позбутися їх, успішно використовують ловильні пояси, які засіб боротьби зі шкідниками

Ігор ВИХОВЕЦЬ

Його готують так. Беруть шматок гофрованого картону, рожего, цупкої мішковини або аркушу темного обгорткового паперу. Вирізають прямокутник завширшки 18—20 сантиметрів (довжина залежить від товщини стовбура або скелетної гілки). Накладають пояс посередині стовбура і біля основи скелетних гілок та міцно обмотують шпагатом. Нижню частину дещо відгинають, щоб гусінь

вільно перебралась у темне місце для прихистку. Через кожен 6—8 днів оті «конструкції» відв'язують і оглядають, вибираючи мешканців «гуртожитку».

Для економії можна використати автоцидні (самовбивчі пояси). Їх насичують 2—3-відсотковим розчином тіофосу, проसують у затінку і намагаються на плодове дерево. Щоб збільшити тривалість дії отрути, зверху пояс вкривають шаром паперу. Діють такі пастки 1,5—2 місяці. Гарантія загибелі шкідників — до 95 відсотків. Широкого розповсюдження набувають клейові пояси. Їх накладають восени проти п'ядуна зимового і п'ядуна-обдираля, а навесні — проти брунькотвірів (довжина залежить від товщини стовбура або скелетної гілки). Накладають пояс посередині стовбура і біля основи скелетних гілок та міцно обмотують шпагатом. Нижню частину дещо відгинають, щоб гусінь

с. Гредьки Ковельського району. ■

РЕКЛАМА

Діє кредитна програма «Ощадний дім» м.Луцьк, просп. Молоді, 8 тел 050-268-368-1, 067-27-518-87 www.dahfasad.com

Металочерепиця Вікна Ринви Утеплювачі Євроштахети Сайдинг Штукатурки

А ви знаєте, що... у кориді червоне полотно застосовується виключно для привернення поглядів глядачів, а не бика, оскільки бики, як і корови, зовсім не розрізняють кольорів. А їхня лють виникає тільки тому, що перед ними махають якоюсь незрозумілою ганчіркою. ... до того, як курчата вилуплюються з яйця, вони спілкуються з куркою та іншими пташенятами через шкаралупу з допомогою спеціальних звуків. ... молоко на 85—95 відсотків складається з води. Решта — поживні речовини, вітаміни, білки, вуглеводи та жири.

Добірку підготував Сергій НАУМУК.

■ Редакційний щоденник

ПО БЕЗПЛАТНИЙ ХЛІБ ПРИХОДЯТЬ І КОЛИШНЯ ВЧИТЕЛЬКА, І МАТИ УЧАСНИКА АТО...

Чим переймався і з чого дивувався останнім часом заступник головного редактора газети «Волинь-нова» Сергій НАУМУК

...ІНІЦІАТИВОЮ ПОДРУЖЖЯ З ЛУЦЬКА, ЯКЕ КУПУЄ ХЛІБ І РОЗДАЄ ЙОГО МАЛОІМУЩИМ

Щосуботи вранці у кри- тому приміщенні на Старому ринку у Луцьку збирається 20 – 30 літніх людей. Вони формують чергу, яка не веде до жодної ятки. Люди чекають, про щось перепитують один одного, іноді й сваряться, якщо комусь здалося, що інший хоче пройти поза чергою. Продавці сусідніх точок знають, у чому справа, тому уваги вже не звертають. Адже так триватиме невдовзі: шойно з'явиться молода чорнява жінка, як її «підопічні» отримають по півбуханки, і черга зникне.

— Коли бачиш, як наші пенсіонери купують спред і ділять його на 30 шматочків, щоб вистачило на цілий місяць, то душа не витримує. От і вирішили з чоловіком виділити зі свого сімейного бюджету гроші, аби допомогти тим, хто не може собі дозволити зайвого шматка хліба. Купуємо його у пекарні, привозимо і роздаємо, — так Наталія пояснює їхню ініціативу.

Щотижня Наталя та Андрій Шафети роздають хліб малоімущим. Як правило, дають по половинці чорного і білого.

Жінка каже, що по хліб приходять і колишня вчителька, і мати учасника АТО, і багато інших людей, які взагалі-то мали б заробити достатню пенсію. На жаль, трапляються й такі, що намагаються зловживати допомогою. Наталія описала випадки, коли по безкоштовній буханець приходять люди на вигляд зовсім не бідні. Мовляв, пенсіонер і хочу взяти хліб. Таким відмовляють. Одна жінка просила кілька половинок нібито для лежачих сусідів. Але швидко стало відомо, що вона утримує курей і кормить їх хлібом.

— Мені вдалося її переконати. Вона зрозуміла і вже більше не приходять, — розповідає Наталя. — Дехто,

Щосуботи майже 60 пенсіонерів отримують хліб від Наталі й Андрія Шафет.

навіпаки, бере тільки одну половинку, а від іншої відмовляється. Каже: «Мені вистачить. Нехай краще буде комусь, хто не може купити». Трапляється, що просять для німецьких сусідів.

Більшість своїх підопічних жінка вже знає в обличчя. І вони — її. Поки ми розмовляли, хтось проходив повз і вітався. А одна бабуся, яка не захотіла представитися, відгукувалася про подружжя якнайкраще.

Щосуботи до 60 людей отримують від підприємців Шафет безкоштовний хліб. Якось про їхній почин дізналися в одній приватній фірмі і принесли 500 гривень, на які попросили купити хліб та роздати, що й було зроблено. І якби інші небідні люди долучилися до такої ініціативи, це було б геть не зайвим.

...«КОБЗАРЕМ» ЗА 1 ГРИВНЮ

Останніми роками література стає дедалі дорожчою. Хороше видання нині коштує від 100 гривень. Тому поповнювати власну бібліотеку нині вельми недешево. Але ж у природі панує рівновага: якщо в одному місці холодно, то в іншому спекотно. Схоже, цей закон діє і на книжковому ринку. Оскільки новинки дорогі, то старі книги бувають дешеві. Серед них трапляються раритети, за якими колись ганялися. А нині нащадки спродують батьківські-дідівські бібліотеки за безцінь. Бувають такі ціни, що не купити книжку просто не можна. Скажіть, хіба можна пройти повз одне із перших повних видань Гомерової «Одісеї» у перекладі Бориса Тена за 6 гривень? Або повз видання «Фархад і Шірін» Алішера Навої у перекладі Миколи Бажана тиражем усього 5,5 тисячі

примірників за 14 гривень?

Якщо ж виходити із сучасних цін, то деякі видання мали б коштувати вдвічі-втричі дорожче. Візьмімо «Енеїду», надруковану 1968 року, з ілюстраціями художника Анатолія Базилевича. Її вдалося купити за 50 гривень. А сучасне видання такого ж формату (де ілюстрації наповнені з текстом) коштувало б не менше 300 гривень.

Але «найдорожча» моя книжкова покупка — «Кобзар». Видання енциклопедичного формату побачило світ у 1964 році до 150-річчя від дня народження Тараса Шевченка. Чудово ілюстрований малюнками вже згаданого Анатолія Базилевича, Василя Касіяна, Михайла Деревуса та інших відомих художників. Його виставили на аукціон за... 1 гривню. Ні, це не помилка. Не за 100 і навіть не за 10. Я зробив ставку «просто так», бо думав, що видан-

піднесенням. Мовляв, це наші скарби (тільки так — скарби — і не інакше). Але то лише на словах і при певних okazіях, коли треба чимось похвалитися. Навіть якщо немає чим.

У реальності ж археологія в Україні — п'яте колесо до воза. Нікому вона не потрібна, за винятком невеликого кола ентузіастів. Бо заробітки у наших дослідників такі, що й Тутанхамон би заплакав. Але головне не те. От скажіть, ви знаєте, яка структура має проводити рятівні розкопки на Волині? Не знаєте. Бо такої не існує в природі. Звісно, є кілька науковців, котрі мають відкриті листи на роботи в тому чи іншому районі. Але якоїсь структури, яка б централізовано відстежувала та проводила роботи, немає.

Ні влада, ні суспільство не бачать у тому жодної не-

рахає, адже перевіряли кожну ділянку під будівництво.

Звісно, такий стан речей був як кістка в горлі, тому невдовзі археологічну експертизу зліквідували. Відтак не стало й нагляду за дотриманням законодавства, нікому навіть зчинити інформаційний шум, окрім шанувальників старовини.

Нещодавно вандали зруйнували охоронний знак на городищі в Шацьку. А саму пам'ятку ще й розорали. Ще б пак, тисячолітнє поле в урочищі Сади одне з найродючіших в окрузі. Та ще й на березі озера. То про яку археологію може йтись? Пам'ятка — як більмо в оці любителю наживи. Адже земля над озером у Шацьку коштує чимало. А ми ще пнемося в Європу.

Згадалося, як волинський археолог Сергій Панишко розповідав про нещодавню поїздку на наукову конференцію в Литву. Проходила вона у консти-туційній залі литовського парламенту, де свого часу було проголошено незалежність країни.

— Про такий стан археологічних пам'яток можна тільки мріяти, — поділився враженнями Сергій Дмитрович. — Біля кожного городища інформаційні стени. Усе навколо покошено, доглянуто. Східці та оглядові доріжки вимощені дубовими дошками, аби все виглядало якомога автентичніше.

Отож, у Литві археологів приймають у парламенті, а в нас можна поруйнувати охоронний знак літописного городища, розорати пам'ятку. І нікому нічого за це не буде. Не сумніваюся: і вандалів не знайдуть, і тих, хто орав, не покарають. ■

« Коли бачиш, як наші пенсіонери купують спред і ділять його на 30 шматочків, щоб вистачило на цілий місяць, то душа не витримує. »

ня потягне чимало. Але нікого воно не зацікавило, остаточно ціна залишилася такою ж — 1 гривня. «Кобзар» за ціною трьох сірникових коробок. Або 1/4 проїзду в маршруті. Або... Та що там порівнювати. Доставка обійшлася у кількадесят разів дорожче.

Немає, видно, нині попиту на Шевченка...

...НЕПОТРІБНІСТЮ АРХЕОЛОГІЇ ДЛЯ НИНІШНЬОЇ ВЛАДИ

Про українські археологічні здобутки чиновники найчастіше говорять із

обхідності. І коли раніше існувала археологічна експертиза ділянок, що відводяться під забудову, то чимало людей виступало проти, бо йшлося про видатки з власної кишені. Тому направо-наліво говорили, що археологи «приїхали, подивилися і взяли гроші «за одну бумажку». А те, що завдяки цим коштом фінансувалися повноцінні розкопки, наукові конференції та оформлення документації археологічних пам'яток, залишається за дужками. Скільки за той час знайдено реальних скарбів, ніхто й не

ВІТАЄМО!

Сьогодні ювілейний день народження відзначає найкраща мама

Євгенія Степанівна КЛЮЧУК.

70 — не свято старості. Це зрілість в усьому й завжди, це досвід великої праці й зовсім невеликий вік. Нехай не відчуває серце втоми, а душа не старіє.

Щастя вам повну чашу
За працю та чуйність вашу.

З повагою та любов'ю дочки Тетяна, Галина із сім'єю, син Олег із сім'єю.

Вітаємо з ювілейним днем народження, який святкує сьогодні, любого чоловіка, турботливого тата та дідуся **Віктора Андрійовича КРИКУНА,**

жителя села Карпилівка Ківерцівського району.

Роки летять невпинно, вам — 55! Залишили позаду радість і тривоги, з'явилася на скронях сивина. Але в душі ви молоді. Дякуємо, що нас зростили, навчили жити по совісті та ближнього любити. Хочемо побажати від щирого серця міцного здоров'я, невичерпної енергії, наснаги, успіхів у роботі, поваги та шани від людей, миру та затишку у домі.

Нехай ангел вас оберігає.

Матінка Божа з небес

благословляє.

Господь дарує mnogі

і благії літа!

З повагою, шаную та любов'ю дружина, діти, невістка, зяті, внуки.

11 листопада відсвяткували 55 років спільного подружнього життя дорогі батьки, найкращі дідуся та бабуся, жителі Луцька

Микола Борисович та Ганна Йосипівна БУБЕЛИ.

Бажаємо вам довго жити в здоров'ї, щасті і добрі, дітям, онукам, правнукам радіти і не коритися біді. Нехай любов і ласку Бога до вас ангел донесе, і людям ваша допомога до вас сторицею прийде. Бажаємо здоров'я міцного і миру в родині, щоб щастя всміхалось при кожній годині.

Хай сміхом й веселістю повниться хата,
Хай буде родина здорова й багата.

Ми вам посилаємо вдячні слова,
Хай Бог дарує вам mnogі літа.

З шаную та любов'ю дочка, зять, невістка, внуки.

Перлинне весілля сьогодні святкують дорогі батьки, жителі села Баїв Луцького району

Ігор Миколайович та Світлана Костянтинівна МЕЛЬНИЧУКИ.

Минає тридцять, як молоді й щасливі Ви долі свої в одну сплели.

І об'єднавшись на життєвій ниві,
Ви лебедину вірність зберегли.
Нехай добро до вас щоднини прибуває,

Хай Мати Божа вас охороняє,
Ісус Христос з небес

благословляє

На щедрі щастям mnogі літа.
За мудрі поради, невтомну роботу
Вам, любі наші, низький уклін.
Здоров'я міцного, щастя без краю
Від щирого серця вам ми бажаємо.

З повагою, любов'ю та вдячністю дочки Іванка, Тетяна з сім'ями.

■ Самородки із народу

14-річна лучанка здивувала глядачів чоловічим тембром на сцені шоу «Голос. Діти»

До неї повернулися всі судді, не знаючи, хто це співає: дівчина чи хлопець

На «сліпих» прослуховуваннях пісенного конкурсу на телеканалі «1+1» лучанка Єлизавета Яковенко (на фото) виконала композицію співачки Енні Леннокс. Дівчина має рідкісний низький голос, специфічний тембр, яким приголомшила публіку і суддів.

— Це надзвичайний голос — альт, — захоплювалася Наталія Могилевська.

Суддя конкурсу «Голос. Діти» Дмитро Монатик зауважив, що для нього велика радість дізнаватися про таланти з рідного Луцька. Він запитав, у якій школі навчається Єлизавета. Виявилось, що 14-річна лучанка — учениця школи №1, але вже півроку, як займається співом у Києві, тому вчиться екстерном у вечірній школі.

З усіх суддів (група «Время и Стекло», Наталія Могилевська та Дмитро Монатик) дівчина захотіла, щоб її тренером стала Моги-

« — Це надзвичайний голос — альт, — захоплювалася Наталія Могилевська. »

левська. Дмитро Монатик похвалив правильний вибір тренера. — Ми, лучани, по-

чинаємо з Наталії Могилевської, — сказав співак та побажав Єлизаветі успіху. ■

Нововолинський міський суд Волинської області викликає як відповідача Даця Володимир Дмитровича у справі за позовом Даць Віри Павлівни до Даця Володимира Дмитровича про розірвання шлюбу.

Судове засідання у справі відбудеться **23 листопада 2017 року о 9 год. 30 хв.** у приміщенні Нововолинського міського суду за адресою: м. Нововолинськ, вул. Гагаріна, 14, каб. № 19.

Відповідач має право подати свої заперечення проти позову, посилення на докази, якими вони обгрунтовуються, та повідомити про них суд.

У разі неявки в судове засідання відповідача справа може бути розглянута у його відсутності за наявними у справі доказами.

Крім того, суд роз'яснює відповідачу його обов'язок повідомити суд про причини неявки в судове засідання.

х х х

У Луцький міськрайонний суд Волинської області за адресою: м. Луцьк, вул. Сенаторки Левчанівської, 1, каб. № 16 на **11 год. 15 хв. 11 грудня 2017 року** в якості відповідача у справі за позовом Сердюка Павла Яковича, Блаженка Романа Ярославовича до Олейнікова Сергія Олександровича про визнання особи такою, що втратила пра-

СУДОВІ ОГОЛОШЕННЯ

во на користування житловим приміщенням внаслідок того, що тривалий час була відсутньою, викликається Олейніков Сергій Олександрович.

Відповідач має право подати свої докази чи заперечення з приводу позовних вимог або повідомити про них суд.

У разі неявки відповідача справа буде розглядатися у його відсутності.

х х х

У Камінь-Каширський районний суд Волинської області за адресою: м. Камінь-Каширський, вул. Воля, 13 на **10 годину 20 листопада 2017 року** у справі № 157/309/17, провадження № 2/157/406/17 за позовом Заєць Олени Леонідівни до Зайця Анатолія Володимировича про розірвання шлюбу викликається в якості відповідача Заєць Анатолій Володимирович, 15 липня 1986 року народження, зареєстрований за адресою: с. Житнівка Камінь-Каширського району.

Відповідач може подати письмові заперечення з приводу заявлених вимог, посилення на докази, якими вони обгрунтовуються, та повідомити про них суд.

У разі неявки відповідача у призначений час або неповідомлення про причини неявки справа буде розглянута у його відсутності за наявними доказами на підставі ст. 169 ЦПК України.

З опублікуванням цього оголошення відповідач у справі вважається належним чином повідомленим про час, день та місце проведення судового засідання.

х х х

Ковельський міськрайонний суд Волинської області викликає відповідача Невелич Оксану Вадимівну у цивільній справі № 159/3844/17, провадження № 2/159/1242/17 за позовом Невелич Ганни Василівни до Невелич Оксани Вадимівни про визнання особи такою, що втратила право на користування житловим приміщенням.

Судове засідання у цій справі відбудеться **о 9 годині 20 листопада 2017 року** в приміщенні Ковельського міськрайонного суду за адресою: м. Ковель, вул. Незалежності, 15 (головуючий у справі — суддя Навалляний Т. Д.).

У разі неявки в судове засідання відповідачки Невелич О. В. справа буде

розглянута у її відсутності за наявними у ній доказами.

Відповідно до ч. 4 ст. 169 ЦПК України, у разі повторної неявки в судове засідання відповідача, повідомленого належним чином, суд вирішує справу на підставі наявних у ній даних чи доказів (постановляє заочне рішення).

Крім того, суд роз'яснює відповідачу обов'язок повідомити суд про причини неявки в судове засідання.

х х х

Іваницький районний суд Волинської області за адресою: смт Іваниці, вул. Незалежності, 16 викликає на **10 годину 29 листопада 2017 року** відповідача Ковальчука Юрія Миколайовича у цивільній справі за позовом Кулика Євгенія Олександровича до Ковальчука Юрія Миколайовича про визнання особи такою, що втратила право користування житловим приміщенням.

Відповідач має право подати свої докази чи заперечення проти позову або повідомити про них суд.

У разі неявки відповідача справа буде розглядатися у його відсутності за наявними у справі доказами.

Крім того, суд роз'яснює відповідачу його обов'язок повідомити суд про причини неявки в судове засідання.

www.volyn.com.ua

Головний редактор
Олександр ЗГОРАНЕЦЬ

Редакція залишає за собою право на літературне редагування надісланих матеріалів без узгодження з автором. Рукописи не повертаються й не рецензуються. Редакція може не поділяти думку авторів. Перевіривши або відтворивши у будь-якій формі матеріал, розміщений у газеті «Волинь-нова» чи на її інтернет-сторінці, без письмової згоди видання заборонено. Публікації під рубриками «Офіційно», «Політика», «Юрка зору», «Секрет успіху», «Благодійність», «Економіка», «Актуально», «Добра справа», а також із позначкою — друкуються на правах реклами. За зміст рекламних матеріалів та листів, надісланих читачами, газета відповідальності не несе. Редакція залишає за собою право відмовити в розміщенні рекламної статті, якщо її зміст суперечить законодавству України, нормам моралі або може завдати шкоди виданню.

Заснована 27 вересня 1939 року.

Газета виходить три рази на тиждень: у вівторок, четвер, суботу.

Набрана і зверстана в комп'ютерному центрі газети «Волинь-нова»

ЗАСНОВНИК: ТОВАРИСТВО З ОБМЕЖЕНОЮ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ «ГАЗЕТА «ВОЛИНЬ»

НАША АДРЕСА:

43025, Луцьк, просп. Воли, 13

volyn.nova@gmail.com,

reklama.volyn@gmail.com

Приймальня 72-38-94

Заступники головного редактора

Уліцький Василь Михайлович 72-39-89
Світлівська Галина Йосипівна 72-20-07
Рузак Петро Макарович 72-38-94
Римар Микола Анатолійович 72-38-94
Научук Сергій Васильович 72-51-02

Відповідальний секретар

Трофимчук Тамара Сергіївна 72-51-02

Заступники відповідального секретаря

Харчук Олена Андріївна 72-06-66
Банада Олеся Андріївна 72-06-66

Головний художничий редактор

Міщук Олександр Ярославович 72-06-66

Головний бухгалтер

Вдовиченко Тамара Федорівна 72-71-07

ВІДДІЛ РЕДАКЦІЇ

Місцевого самоврядування і сільського життя

Гарбарчук Костянтин Володимирович 72-51-02

Інформації

Козюла Мирослава Павлівна 72-61-21

Соціального захисту

Сомова Євгенія Володимирівна 72-38-94

Економіки

Лісова Алла Степанівна (244) 3-11-78

Освіти і культури

Занюк Лариса Віталіївна 72-38-94

Реклами і маркетингу

Борох Сергій Іванович 77-07-70

Листів і зв'язків із читачами

Сичук Христина Миколаївна 72-38-94

Приватних оголошень

Тимошук Руслана Борисівна 72-39-32

Спеціальний кореспондент

Власюк Людмила Миколаївна 72-38-94

Фотокореспонденти

Філюк Олександр Миколайович 72-06-66

Дурманенко Олександр Олександрович 72-06-66

ТзОВ «Газета «Волинь»
п/р 26008055520122
КБ «ПриватБанк», МФО 303440
ЄДРПОУ 02471695
Друк офсетний.
Обсяг 3 друк. аркуші
ПЕРЕДПЛАТНІ ІНДЕКСИ:
Волинь — 61136,
Рівненщина — 61615
Регістраційний номер
КВ 22901-12801 ПР 15.09.2017 р.
Віддруковано: ТОВ «Поділля-Тер»
м. Тернопіль, вул. Текстильна, 28 тел.:
(0352) 52-27-37. http://a-print.com.ua
тираж 48 800.
зам. № 850.

■ Перша ліга

Замість стрибати й вести верхову боротьбу, волинська юнь, з якоюсь переляку, «на напівзгігнутих» спостерігає за своїм колишнім одноклубником — 35-річним «дядею Толею» — Діденком-Роналду.

Фото з офіційного сайту ФК «Жемчужина».

ПРОТИ «ВОЛИНІ» ВЖЕ Й «ДЯДЯ ТОЛЯ» — РОНАЛДУ

На хет-трик свого «колишнього» «Волинь» відповідає хет-триком Шаповала — проте все одно програла

Сергій ХОМІНСЬКИЙ

Чемпіонат України з футболу, Перша ліга. 21 тур. «Жемчужина» (Одеса) — «Волинь» (Луцьк) — 4:3 (1:0) — Сергій Петько, 10 хв.; 1:1 — Владислав Шаповал, 24 хв.; 2:1 — Анатолій Діденко, 29 хв.; 3:1 — Анатолій Діденко, 37 хв.; 4:1 — Анатолій Діденко, 53 хв.; 4:2 — Владислав Шаповал, 60 хв., із пенальті; 4:3 — Владислав Шаповал, 64 хв.)

10 листопада. Одеса. Стадіон «Спартак». 300 глядачів. Головний суддя Дмитро Панчишин (Харків). «Волинь»: Андрій Марчук (Денис Хвалицький, 35 хв.), Юрій Теренко, Руслан Марушка, Роман Никитюк, Владислав Шаповал, Данило Бескоровийний (Богдан Гладун, 46 хв.), Ілля Тимошенко (Олександр Неделюк, 46 хв.; Роман Степанов, 86 хв.), Олександр Медведь, Андрій Ляшенко (Олег Тракало, 63 хв.), Владислав Дмитренко, Олег Марчук. В. о. головного тренера Альберт Шахов.

Лучани вирушали до Одеси окрілені домашньою перемогою над «Авангардом». Враховуючи, що «Жемчужина» є дебютантом Першої ліги і, відверто кажучи, зірок з неба не хапає (у попередньому турі їхній тренер Леонід Гайдараж заявив, що його гравці не дотягують до рівня першості) — були сподівання, що «Волинь» і в цьому матчі зможе здобути очки. Матч видався точно не нудним — глядачі (яких, щоправда, традиційно було лише трохи більше, ніж «жменька») побачили аж сім голів!

Одесити забили першими — лучани зрівняли. Ну а потім настав зоряний час 35-річного Анатолія Діденка. «Дядя Толя» (саме так називала гравця луцька юнь у недавні часи виступів за «Волинь») взявся забивати своєму колишньому клубу. І оформив хет-трик, довівши рахунок до 4:1! Зауважимо, що в усіх попередніх поєдинках сезону ветеран Діденко забивав лише тричі — а тут так само тричі забив в одному матчі! Неначе й не було двох років «на волинському салі»!

Забігаючи наперед, зауважимо: Альберт Шахов на післяматчевій прес-конференції спересердя заявив, що Анатолій Діденко і Тарас Лазарович (ще один 35-річний

ветеран у складі одеситів) на тлі його підопічних мали не гірший вигляд, ніж Роналду та Мессі...

Здавалося, лучанам можна викидати білий прапор. Але ж ні — «червоно-білі» таки спромоглися відквитати два м'ячі — 4:3! До того ж, усі три голи у складі лучан записав на свій рахунок капітан-захисник Владислав Шаповал (другий з трьох Влад забив із пенальті). Тепер на рахунок Шаповала сім голів, тож він не те що кращий голеадор

четає надскладне випробування. До Луцька їде лідер першості — столичний «Арсенал».

ЗА ВОРОТАМИ

Альберт ШАХОВ, в. о. головного тренера «Волині»:

«У складі «Жемчужини» вийшли два ветерани й показали молоді, як справді треба грати у футбол. І це дуже сильно пригночує, тому що перспективи у багатьох наших футболістів вкрай туманні.

Раніше був футбол, а зараз — незрозуміло що. Лазарович і Діденко нині Мессі і Кріштіану Роналду в Першій лізі. Принаймні проти нашої команди.

Мене дивує, що за рахунок 4:3 гравці «Волині» просто зупинилися.»

Усі результати 21-го туру: «Жемчужина» — «Волинь» — 4:3; «Черкаський Дніпро-Академія» — «Інгулець» — 0:2; «Балкани» — «Рух» — 1:1; «Арсенал» — «Геліос» — 3:1; «Кремійнь» — «Колос» — 0:1; «Авангард» — ФК «Полтава» — 2:0; «Нафтовик-Укрнафта» — МФК «Миколаїв» — 1:0; ПФК «Суми» — «Оболонь-Бровар» — 0:0; «Десна» — «Гірник-Спорт» — 1:2.

У списку бомбардирів лідирують Олександр Акіменко («Інгулець») — 15 голів (8 — з пенальті) та Олександр Батальський («Арсенал») — 11. ■

ТУРНІРНА ТАБЛИЦЯ ПЕРШОЇ ЛІГИ							
М	Команда	І	В	Н	П	М	О
1	«Арсенал»	21	16	4	1	41-12	52
2	ФК «Полтава»	21	15	2	4	36-14	47
3	«Інгулець»	21	12	6	3	28-11	42
4	«Колос»	21	13	2	6	26-16	41
5	«Геліос»	21	12	4	5	29-17	40
6	«Десна»	21	11	4	6	37-15	37
7	«Авангард»	21	10	4	7	28-25	34
8	«Гірник-Спорт»	21	9	1	11	15-26	28
9	«Оболонь-Бровар»	21	7	6	8	16-19	27
10	«Балкани»	21	6	8	7	20-22	26
11	«Рух»	21	6	7	8	21-21	25
12	МФК «Миколаїв»	21	6	5	10	26-35	23
13	«Жемчужина»	20	6	3	11	26-39	21
14	«Нафтовик-Укрнафта»	22	4	8	10	16-25	20
15	ПФК «Суми»	21	5	4	12	16-29	19
16	«Волинь»	21	5	3	13	18-33	18
17	«Кремійнь»	21	5	3	13	15-34	18
18	«Черкаський Дніпро-Академія»	21	3	2	16	13-34	11

■ Футбол

33 + 15: Ярмоленко та Коноплянка вже забили стільки ж, як Шевченко

«Тризубі» здолали у товариському матчі збірну Словаччини. А «картаті» їдуть на чемпіонат світу в Росію

Сергій ХОМІНСЬКИЙ

Товариська зустріч. Україна — Словаччина — 2:1 (0:1 — Лукаш Штетіна, 10 хв.; 1:1 — Андрій Ярмоленко, 39 хв.; 2:1 — Євген Коноплянка, 54 хв.)

Львів. Стадіон «Арена Львів». 10 листопада. Головний суддя Андріс Трейманіс (Латвія).

Україна: Андрій П'ятов (Максим Коваль, 46 хв.), Едуард Соболь, Євген Хачеріді (Артем Шабанов, 81 хв.), Іван Ордець, Марлос (Олександр Андрієвський, 77 хв.), Руслан Ротань, Євген Коноплянка (Сергій Мякушко, 89 хв.), Олександр Караваєв (Богдан Бутко, 63 хв.), Руслан Малиновський (Євген Шахов, 81 хв.), Андрій Ярмоленко, Юрій Коломоєць. Головний тренер Андрій Шевченко.

Так Андрій Ярмоленко підтримав травмованого Сергія Сидорчука. Зауважте — українською.

Також у цьому матчі відбувся «масовий дебют» новачків у складі «синьо-жовтої» дружини. У старті вийшов гравець «Ворскли» Юрій Коломоєць (нападник відіграв увесь матч, несамовито старався і був помітним, проте таки не забив). А в другому таймі — вже під завісу зустрічі — на полі з'явилися Артем Шабанов із «Олімпіка» (граєць луцької «Волині» у 2014–2016 роках), Олександр Андрієвський («Зоря») та Сергій Мякушко («Карпати»).

Тим часом збірна Хорватії, якій ми програли боротьбу за друге місце в групі відбору до ЧС-2018, у стикових матчах здолала команду Греції. У Загребі «картаті» розтроцювали греків 4:1. А в матчі-відповіді на виїзді зіграли у безгольову нічию — 0:0. Тож Хорватія їде на Мундіаль у Росію.

«Артем ШАБАНОВ: «Сидів собі спокійно на лавці, тут сказали, що потрібно виходити на поле, і відразу хвилювання накотило. Попив води перед виходом і не міг закрутити пляшку...»

ЗА ВОРОТАМИ

Андрій ШЕВЧЕНКО, головний тренер Національної збірної України:

«Задволенний Коломойцем, він багато виконав роботи на полі, велика самовіддача. Дебют вдався. Граєць не вистачило лише забитого гола. Інші нападники: Селезньов, Милевський? Ми дивимось за всіма, вони багато грали колись у збірній. Не бачу сенсу викликати їх у головну команду країни для «галочки». Я знаю їхні якості.

Банер «Ні — натуралізації»? Не стежу за банерами, я тренер і дивлюсь за гравцями. Дякую львівським уболівальникам, вони нам не здали. Чудова атмосфера. Емоції? Вони були, я завжди прошу не навантажувати передачами назад воротаря. Тим більше, поле до другого тайму стало дуже важким. Ми вигравали, тому можна було зіграти простіше.»

Артем ШАБАНОВ, дебютант «синьо-жовтих»:

«Мої емоції не передає словами. Шалено радію, що зіграв свій перший матч у Національній збірній. Для мене це дуже важливо. Кожен мріє виступати за головну команду країни. Сидів собі спокійно на лавці, тут сказали, що потрібно виходити на поле, і відразу хвилювання накотило. Попив води перед виходом і не міг закрутити пляшку. Але потім вловився з цим, намагався грати надійно.»

